

Милан Курица

У СРБИЈИ КАРАЂОРЂЕ, У ХРВАТСКОЈ
КАРАМАРКО, А У БОСНИ КО СТИГНЕ

САТИРИЧНИ КОКТЕЛ

Приједор; март 2020. године

Милан Курица

**„У СРБИЈИ КАРАЂОРЂЕ, У ХРВАТСКОЈ КАРАМАРКО, А У
БОСНИ КО СТИГНЕ“**

Сатирични коктел

Приједор; март 2020. године

Књига сатире; „У Србији Карађорђе, у Хрватској Карамарко, а у Босни ко стигне“

Аутор; Курица Милан

Издавач; ЈУ НБ " Ђирило и Методије" Приједор

Карикатуре; Васић Момир, карикатуриста и сатиричар, Зворник

Лектор и коректор; Наташа Курица, професор српског језика и књижевности, Бања Лука

Аутори фотографије Nubia Navarro и Sarah Trummer

Предговор

Након пет година интензивног бављења сатиром одлучио сам да напишем прву сатиричну књигу. Књига је коктел афоризама, сатиричних прича и сатиричних пјесама насталих у прве двије, три године писања. Опредијелио сам се за дигиталну књигу јер у тој форми нема муке око тиража нити загађивања околине.

Сатира је природан избор Крајишника јер се сатира најбоље развија код трпећих народа. Крајишници, једноставно речено, живе сатиру. У ближој историји је Крајина имала два генијална сатиричара; Бранка Ђопића и Петра Кочића, а данас има већи број сатиричара који покушавају достићи Ђопића и Кочића.

Ова би књига требала насмијати и замислити читаоца. Ако га насмије, добро је, ако га замисли, добро је, а ако га насмије и замисли резултат је одличан. Читалаца је мање него писаца, па је њихов став о књизи пресудан.

Захваљујем се лектору и карикатуристи, који са аутором чине тим за овај мали подухват.

Аутор

Биографија;

О аутору;

Курица Милан, рођен 1959 године, дипломирани правник. Живи у Приједору.

Пише сатиричне форме и објављује у „Етни“, „Шипку“, „Опишаном језу“ и још неким часописима. Сатира му је објављена у неколико зборника.

Добитник је сатиричне награде „Афористичар године“ за 2019. годину Ерског уличног кабареа на Златибору.

Члан је Београдског афористичарског круга.

О карикатуристи;

Момир Васић, дипломирани економиста, рођен 1958 године, живи у Зворнику. Пише пјесме, приче, поезију за дјецу, афоризме, сатиричне пјесме и сатиричне приче. Бави се карикатуром, сликањем и компоновањем. Учествовао као текстописац и композитор на фестивалима народне, забавне и староградске музике.

Сатиру објављује у више сатиричних часописа; Етни, Шипку, Носорогу...

О лектору/коректору;

Наташа Курица, рођена 1986. године, живи у Бањој Луци, дипломирани професор српског језика и књижевности. Лекторисала велики број књижевних дјела, стручних и научних радова.

Садржај;

<i>Предговор.....</i>	<i>II</i>
<i>Биографија.....</i>	<i>III</i>
<i>Афоризми.....</i>	<i>1</i>
<i>Сатиричне приче.....</i>	<i>23</i>
<i>Сатиричне пјесме.....</i>	<i>36</i>

Мојој породици и драгим пријатељима

АФОРИЗМИ

Сви паметни одоше одавде. Срећом остају факултетски образовани.

У Србији Карађорђе, у Хрватској Карамарко, а у Босни ко стигне.

Експерт је онај човјек који на кратко и јасно питање има дуг и нејасан одговор.

Завидим људима који не завиде никоме.

Стручни чланак о нашем привредном препороду није прихваћен у економском часопису, али је награђен као хумореска.

Разлика између позоришта и владе је у томе што се у позоришту игра премијера комедије, а у влади комедија са премијером.

Србија је велесила. А веле и да није.

Свега имамо на претек. Велики је вишак запослених, а незапослених колико хоћеш.

У 19 сати сам песимиста. У 19 сати и 30 минута сам оптимиста. Између је дневник.

Када пише мало, а духовито, али не буде такво одмах него мало касније када схватиш, па ти буде драго што си схватио, е то је афоризам.

Извозом привредних експерата у непријатељске државе ћемо остварити два циља. Ојачати нашу економију, а ослабити њихову.

Оно што економија данас дефинише као бизнис, у социјализму је било дефинисано кривичним законом.

Наши државници имају много сличности са западним. Што год не знају западни државници, не знају ни наши.

Како се зове политички одраз деснице у огледалу? Левица.

Имао бих и ја новца да новчанице нису какве јесу. Клизе из руку.

За мене је разлика између цигаре и жене у томе што цигару не могу да оставим, а жену не могу да нађем.

Образовање је много напредовало. Сада не мораш бити писмен да би завршио факултет.

Срби тешко праве филхармонију. Тамо има мало солирања.

Од државе смо направили дунгау. Сада се у њој мајмуни најбоље сналазе.

Расписали смо тендер за набавку граната и мина за војску, а у трампу дајемо политичаре веће разорне моћи.

Ова власт је створила први услов за пораст наталитета. Направила је мрак.

Стручњаци су истраживањем утврдили да није администрација бројна, већ држава мала.

Поштујем савјете љекара, а најрадије не бих. Не једем масно, јео бих, ал немам.

За успјех на конкурс за државни посао је најважније знање; знаш ли Перу, знаш ли Ђуру...

Било би добро отићи у оперу. Знам једнога који је био и ништа му се лоше није десило.

Синоћ је одржана успјешна књижевна вечер. Били су задовољни сви писци и оба посјетиоца.

Један новокомпоновани бизнисмен има сентиментални проблем. Нема школских другова.

Сваки члан државне администрације добро зна права и обавезе. Своја права и туђе обавезе.

*Прво су их едуцирали, а онда радили евалуацију знања стеченог едукацијом, како би успјешно написали *currículum vitae* за избор лектора за српски језик.*

И ја бих знао уживати у животу, али се комшиница нешто нећка.

За разлику од обичног, људско ђубре смрди и када га нико не дира.

Српски владари владају уз помоћ народа. Тако најчешће и умиру.

У утакмици између Турске и Хрватске навијам за Турску, јер смо дуже били у истој држави.

У државним установама нема негативних појава. Само се пуно лаже и краде.

Велики циљ се може постићи дизањем једне руке или обе ноге.

Ако ови изгубе сви смо на добитку.

Мијењам државу са богатом историјом за ону са богатом економијом.

Обрачун представника власти са криминалцима је завршен. Тачно се зна шта ће припасти криминалцима, а шта ће остати представницима власти.

И код нас привредни криминалци могу добити затвор. Ако једу тврду храну.

Није ми јасно зашто тата и мама говоре мени да идем спавати како би се они одморили, када њима треба одмор, а не мени.

Писац је и данас обогатио писану ријеч. Није написао ни слова.

Неки људи много држе до свог мишљења, па га нигдје и не износе.

Влада подстиче одлив мозгова јер то повећава проценат подршке владиним мјерама.

ТВ програм на државној телевизији се мијења сваки дан. Само су бајке увијек у пола осам.

Да жене знају шта мушкарци на њима највише гледају, никада се не би шминкале.

Ове године поново размишљамо о одмору на мору. И претходних година смо размишљали.

Имали су предивну романсу, а онда дуго живјели у сретном браку. Она са својим супругом, он са својом супругом.

У бившој Југославији се разбуктао пламен братства и јединства. Пожар се није могао контролисати.

Једино је способан да буде подобан.

За привредни криминал сви нешто добију. Једни условну казну, други робију, а трећи плату.

Идемо у НАТО пакт. Чим то Русија предложи.

*Шта би Тесла био да је из Лике отишао у Србију, умјесто у Америку?
Избјеглица.*

Да цигарета скраћује живот за трећину, ја бих сада имао 40, а не 60 година.

Можда би и политичари ишли на исповјед, али попови за то немају довољно времена.

Влада није постигла никакве економске резултате, али су министри економски много ојачали.

Наше унутрашње ствари рјешавају министри спољених послова страних држава.

Зидови одвајају лудницу од нормалног свијета. Проблем је само одредити која је страна зида вањска.

У нашем бизнису се велике бројке рачунају на прсте.

Што је шминка за жену то је државна телевизија за народни стандард.

Социјалистичка Југославија би дуже трајала да је настала у два, умјесто у једном Јајцу.

Избјегличка криза је завршена. Сада се исељавање наставља нормалним темпом.

Нисмо мијењали ток историје. Само смо од њеног тока направили бујицу.

Откривен је рецепт за српски успјех. Сви ће бринути само туђу бригу.

Промијенили смо тактику уласка у Европску Унију. У Европу ћемо брже један по један.

Антропологија је доказала да су нам преци мајмуни. Бурна историја је показала колики.

Користила би и полиција мозак, али се са пендреком боље сналази.

Требало би да изађемо на изборе код својих непријатеља. Кад себи овако бирамо, шта би тек њима урадили?

За књижевност су важнији читаоци од писаца. Мање их има.

Српска гостопримљива теза гласи; „И најгорег госта петсто година доста“.

Ми би примјењивали ратне конвенције, али нисмо могли и читати конвенције и ратовати.

Када добијем плату и дођем кући, дочека ме добро уходана породична сачекуша.

Гладни смо успјеха, а и иначе.

Бирачу је као боксеру у рингу. Ако не страда од љевице, главе ће му доћи десница.

Дарвин је рекао да је човјек настао еволуцијом. Можда и јесу други, али је Србин сигурно настао револуцијом.

Ново вријеме захтијева да не робујемо навикама. Доручку, ручку, вечери.

Тражимо врага који нам је однио шалу.

Можда би Србија прихватила монархију да престолонаследник зна објаснити њене предности.

Код нас дувају и источни и западни вјетрови. Убиће нас промаја.

Треба бити стрпљив и циљ ће се остварити. Ево рецимо, хајдуци су почели борбу за власт у турско доба и тек сада остварили циљ.

Мора да је наш вођа духовит. Гдје год се појави, сви му се смију.

Неки људи само наврате у свој живот да ручају и спавају, па настављају да живе животе неких других.

Електрични апарат троши струју, дизел апарат нафту, а државни апарат живце.

Код нас је исто као код штрајка глађу, само наопако; ми немамо шта да једемо, а хоћемо.

У јавним набавкама се јавно набавља оно што се раније тајно договори.

Војни врх полаже рачун нашем предсједнику, а наш предсједник америчком и руском.

Пратим моду. Из прикрајка.

Најудобнија столица је државна фотеља која се не љуља.

Мијењамо градоначелника. Овај садашњи је прерастао могућности града.

Написао сам озбиљно писмо директору у ком сам му све сасуо у брк. Можда га једног дана и пошаљем.

Имамо јачу машту него други. Ми вјерујемо политичким бајкама којима се други смију.

Нема овдје глади. Сви су сити свега.

Општа је несаница. Једни не спавају због нечисте савјести, а остали због празног стомака.

Да се земља не окреће ми се нигдје не би помјерили.

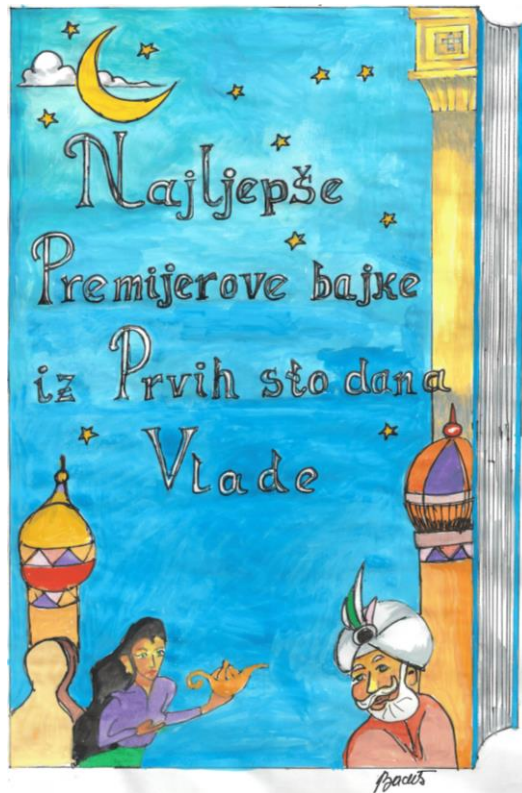
Алкохол и ја имамо патолошки однос. Ја га волим а он мене уништава.

Мени не треба службеник за јавност. Довољно је да комшиници кажем да је информација повјерљива.

Конкурс је био анониман. Само се побједник знао унапријед.

Тајфуни уништавају Америку. Тајкуни Балкан.

Разумљиво је што посланици спавају док премијер прича. И дјеца заспу кад им неко прича бајке.

У државној управи многи нешто краду. Једни паре, други Богу дане.

Када је престао рат у Босни и Херцеговини, сви су мислили да је најгоре прошло. А онда су дошли избори.

Неспоразуми у Босни и Херцеговини настају због равноправности. Сваки народ би хтио да буде равноправнији од друга два.

Политичари не дозвољавају шалу на свој рачун. Рачун је за валуте.

На питање шта је крава један ученик је рекао да је крава домаћа животиња која даје млијеко, а на питање шта је коза, он је одговорио да је коза она крава са четвртог спрата.

Већином сам у мањини.

Не бих пожелио непријатељима да неки моји пријатељи постану и њихови. Нисмо ми баш толики непријатељи.

Демократија у свијету напредује. Стројевим кораком.

Култура је оно стање када идеш у библиотеку, а не мораш.

Рађање у Босни је као вакцинисање. Када се родиш у Босни онда те више ни једна несрећа не може погодити.

Моја политичка позиција је да никада не будем опозиција.

Дијелили су правду. И ништа није остало.

Моји родитељи кажу да бих могао бити научник. Сједим и измишљам.

За тешка питања власт има лаконске одговоре.

Кајем се због гријехова. Највише због оних које нисам учинио.

Стари дворови су били заосталији од данашњих. Имали су само једну луду.

Власт оптужује опозицију да има прљаве намјере. Жели доћи на власт.

Историја је показала да не можемо развијати братство и јединство са било ким. Само са традиционалним непријатељима.

Да би државни апарат радио уредно, треба га редовно подмазивати.

Великим темама воле да се баве они који нису дорасли малим, свакодневним проблемима.

Нисмо ни за савез са Русима ни за НАТО савез. Нисмо ми ни за шта.

Мушкарац оставља сисање када добије и када изгуби зубе.

Наше боље сутра ће доћи мало сутра.

Вијести иду на сваких сат времена. Да се дезинформације не би прошириле.

Влада ће добити међународни кредит када земљу стави под хипотеку.

Спонзоруша остварује своје жеље захваљујући златној рибици.

Неки људи се изненаде када завире у себе. Тамо ништа нема.

Вођа се спрема за народни митинг. Виче пред огледалом; „И ја теби“.

У државној служби је однос према послу пола - пола. Пола се петља у туђи, а пола се не мијеша у свој посао.

Са четрдесет година старости немам ни дана боловања и ни минуте кашњења на посао. Можда ћу имати кад почнем радити.

Много је више уздаха у креветима пензионера него у креветима младих људи. Костобоља чини своје.

Не знам шта је патриотизам, али чврсто стегнем новчаник чим се о томе почне пуно причати.

Било би демократског одлучивања у браку да неко од брачних партнера може обезбиједити натполовичну већину

Тајкуни су ми као дјеца. И они живе од мојих пара.

У средњем вијеку је чувар чувао ризницу. Данас ризницу чувају од чувара.

Док траје рат Срби напредују. А онда дође мир и све поквари.

Ко угази у политику, далеко се чује.

Достојевски је створио идиота, Виктор Иго јаднике, а влада је направила комбинацију; њени идиоти стварају јаднике.

Наша влада је запријетила великим силама да ће од њих преузети наше ствари у своје руке.

Настао је одлив мозгова из медицинских установа, са факултета, из информатичких фирми... Једино се полиција добро држи.

Турска је била најближе уласку у Европу када је стигла до зидова Беча.

Политичка свађа се завршава када се завађане стране намире.

Од свих српских престоница најдуже је главни град био Истанбул. Запошљавање у државним установама је правично. Тамо се запошљавају неспособни, јер ће се способни већ некако снаћи.

Наша сувереност је заснована на гаранцијама великих сила.

Правимо државу по мјери човјека. Мјеру је тешко узети од свих, па ћемо је узети само од одабраних.

Гајио сам наду. И нада ми се удебљала.

Треба ући у школу за патриоте. То је занимање које се највише исплати.

Свијет се врти око нас. Ми смо његов епицентар.

Дилема Србије о томе да ли ће у савез са НАТО-м или неће, је иста као и дилема младе коју ће хаљину обући на свадбу. Шта год да обуче на крају вечери ће се исто десити.

Брак служи за то да подијелиш проблеме због којих се сикираш. Онда се не сикираш само ти.

Код неких људи може нешто ући у главу само кроз уста.

У рату су сви борци били као животиње. Једни као вукови, други као зечеви.

Узрок рата је задовољство. Пуцали смо од задовољства. и тако, метак по метак.

Србија ће признати Косово када Косово призна Србију у којој је Косово.

Радници штрајкују глађу када су љути. Када нису љути онда само гладују.

САТИРИЧНЕ ПРИЧЕ

СЕНИЛНА ПРИЧА

Није то сада као што је некада било. Ја сам устајао у шест сати, штипаљке на хлаче, на бицикл, па правац фабрика, и ондаааа, овај кад сунце зађе, ја мотику на леђа и правац у кућу. И онда, када у кафани отворим другу флашу ракије, па се ја и мој другар, онааај у мојој башти код куће изврнемо свако на по једну клупу, па ударимо дремку, јер смо пензионери, то је био живот.

Зато и данас спавам послије подне, уз само једно устајање, због простате, па оваај, кад сирена дадне знак за паузу, ја цигару у руку, у шест димова је нема, па са јараном право на купање до вечери, јер викенд треба добро искористити. Не ваља бити баш ни вриједан па радити све што ти у фирми кажу. Ма да сам тако ја радио гдје би ми крај био, да сам свако јутро пио по једну ракијицу уз кафу. Не него сам пио три ракијице без кафе и то на гладан стомак. Е то ме је коштало, па сада са 80 не могу радити као неки други.

Зато ти кажем да ћу гласати за ове народњаке који су на власти. Нису, а? Од када? Како када су сви њихови и данас на власти а они нису. Онда ништа, гласаћу за неку ненародну партију.

Ето се напричасмо, о дјечи, унуцима. Ма, унуци су цвијеће овог свијета. Је ли тако? Ови млађи нису баш расположени да причају са нама старијима, а ми имамо тако лијепих и поучних прича. Не причамо стално о истим стварима, као неки, него о свему и свачему. Све док нас памет, хвала Богу лијепо служи.

ДРВОСЈЕЧИНА ЉУБАВ

Ако чујем моторку мене ухвати милина од пете до обрва. Пиљевина ме засврби у ушима, а кроз нос се помијеша мирис горива за моторку и изгорјелог дрвета.

Док Дорат вуче кладу из сапи му се пуши, а мене ко и њега облије зној, па ми низ ногавице цури. У десној руци ми је бич од најбоље коже, па кад са њим пукнем, ко да је малокалибарка пукла.

А кад Перо викне „ручааак“, ја извадим сарајевску Дрину, сједнем на кладу и запалим цигару. Увучем први дим толико да га у пети осјетим. Онда обамрем од умора и неке љепоте. И загледам у једну тачку. Изгледа ко да ја нешто мислим, ал ја само гледам, сретан од предака до ове кладе, од јутра до мрклога мрака.

Навече моја два ахбаба и ја запјевамо уз хармонику. Један паметан каже да је хармоника свираљка за сељака. Нека запјева уз клавир, или нека искапи пиву уз флауту, је... га паметна. Ја отворим хладну пиву, па ја и Ибро запјевамо, а Мујо засвира; Ај двије суууу сееее, воде завадилееее. Ај Ћехотина, аман и сту-де-на Дриииина. Ма мерак до неба. Тако су нам и дидови радили, што би мој пријатељ у стиху реко:

Снагу вучем из дидиног духа
Правац пута генетика ствара
Траг предака, правац прадидова
Из мене мој дидо проговара.

Кад дође плата ја покушим паре и правац кући: Тамо ме чека моја љепота, Сабахета, жена ми у мене. Колико је волим, од Дората је не растављам. Истресем камару пара пред њу и онда уживам гледајући како је весела, веселија него када сам је од бабе отимо. Па је онда жуљевитим рукама помилујем, кожа са жуљева је гребе, а масница остане по њеним рукама и мало ниже гдје ме жеља вуче, а она се не брани.

Нека прича ко шта хоће. Ја овај поса не би мијењо ни за шта на свијету. Ни поса ни моју Сабахету. Сретан сам да сретнији не могу бити. Сретна је и Сабахета јер има пара, а и мене има. Када ми дадне да се измијешам са њеним ногама, па не знам која је моја, а која њена, па нам се укрсте и други органи, онда сам ја до пола ја, а од пола Сабахета. И волимо се док пијетлови не закуричу. А и дуже би да Сабахета хоће. Али не да, него вели, ћекај бона, крепаћеш, па ћу се ја морат поново удават. Чим то каже ја укочим, јер се препаднем да ћу остати без ваке жене. Која би се то још са мношом могла волко ћерат, нег ова једрина од хануме. Јел тако?

ГУБИТАК СВИЈЕСТИ

Ухватила ме некаква чудна мука, а немири су ми захватили читаво тијело. Тражио сам разлоге немира и муке читајући књиге, али одговора нигдје нисам нашао. Само сам видио да ти немири и мука имају некакве везе са женама. Каква је веза, није ми било јасно.

Отишао сам код оца. Њега питам све важне ствари; како надувати лопту, како закрпати гуму на бициклу. Када сам га упитао за разлоге немира и када сам му рекао да се немири јављају када поред мене дјевојка прође, мој тата се тако збунио, да је почео нешто тражити по гаражи, па пресипати вино од прошле године. На крају ми рече да се моја збуњеност подразумијева и да ће ми се одговор сам казати, када буде вријеме.

Онда сам одговор потражио код старијег другара. Прво сам га питао о столном тенису, о висини Килиманџара и на крају га питао, шта се то дешава када ми немир захвати читаво тијело, нарочито када поред себе видим дјевојке. Друг је друг, одмах је ту да помогне. Рекао ми је да он има велико искуство са цурама, да оне изазивају нервозу у читавом тијелу и да је најпааметније правити се да их не примјећујеш. Ако то не упали, ти са њима буди груб, рече, након што попијеш пар пива. Послушао сам друга, правио се да не примјећујем дјевојчице, а онда су се оне правиле да не примјећују мене. Немир је код мене растао, умјесто да се смири. Онда сам пробао другу методу; попио сам једно пиво, па друго пиво и онда нисам могао устати. Тата је дошао по мене и рекао како други људи имају нормалну дјецу, а њему жена родила кретена.

На крају сам отишао кришом код психијатра. Да је тата сазнао да идем код психијатра он би ме убио, јер његова лоза не може бити луда. На вратима психијатријске ординације је писало „др. Марковић“. Сачекао сам ред и ушао. Моје изненађење је било велико. Др Марковић је била жена. Рекла ми је да сједнем и да кажем шта ме мучи. Ја сам сјео, погледао у њена кољена на прекрштеним ногама и тада ми се завртило у глави. Изнијели су ме из ординације и одвезли у болницу. Пробудио сам се у кревету болнице. Око мене су били мама и тата. Вијећали су, шта ми се десило и откуд ја код психијатра, а онда у болници.

Када су моји родитељи отишли, у соби се појавила др Марковић. Др Марковић је овај пут имала сукњу преко кољена, па сам је гледао у очи. Али, када се нагнула да ме помилује по глави, видио сам дубоки деколте и предивне груди ове љекарке. Мени се опет замрачило. Опет сам изгубио свијест.

У болници сам остао неколико дана. Вадили су ми све унутрашње течности, сликали на свим апаратима које су имали, препипали рукама, слушалицама и нису нашли узроке губитака свијести.

Прошло је много времена од тада. Више немам губитака свијести нити неких других сличних симптома. И данас, када видим др. Марковић лагано ми се замути у глави, али не више онако као прије.

Сада и ја имам сина. Чекам да порасте и да ме пита за унутрашње немире због дјевојака. Знаћу шта да му кажем. Рећићу му, да се немир због жена подразумијева и да ће му се одговори сами наметнути када буде вријеме. Дијете мораш разумјети и помоћи му да схвати неке битне животне тренутке. Зар није тако?

НЕМА МУШКИХ РОДА

Нешто је са родама запело. Наши биолози су детаљно истражили ово питање. Уочили су да је број рода знатно мањи него прије. Прецизније, мање их је за пола. Онда су се дали у истраживање. И видјели гдје је проблем. Нема родаца, односно мушких рода.

Феномен је невјероватан. Нигдје у живом свијету се такво нешто није десило. Тражили су их авионима, аутима, тражили их извиђачи, али родаца нигдје. Онда су погледали на сателитске снимке са Google map-а и уочили огромну групу родаца на окупу. На скупу родаца су биле велике бине, јако озвучење и неке од мушких рода које крилима млате и нешто објашњавају. Истраживачи су онда отишли на лице мјеста и утврдили да је у току предизборни митинг за избог првог међу родцима. Никоме од родаца није пало на памет да се спушта на југ носећи бебе, када се рјешавају најважнија питања.

Таман када су утврдили да оvdје на југу нема родаца, сазнали су да женске роде нису донијеле бебе. Опет није било јасно гдје је проблем, јер су оне могле донијети бар пола беба од оног броја које су заједно са мушким родама раније носиле. Али, беба нема. Ангажовали су стручњаке који су истраживали све податке, од боје перја рода до тежине коју могу понијети. Ништа од тога није био проблем, него нешто сасвим неочекивано. Роде нису могле донијети бебе јер су биле оптерећене корпама, рукацима и разним другим стварима. Носиле су ствари из шопинга и колица у шопинг, па мјеста за бебе није било.

Отквирена је дакле квака. Родци на митинзима, а роде у шопинзима.

Како онда ријешити дефицит беба? Прва је могућност да се бебе транспортују само у вријеме када нема митинга, или попушта у шопинзима. Ова могућност је одмах отпала, јер се све вријеме овог свијета дијели на предизборно и изборно, а шопинзи на добре и још боље. Друга је могућност да се избаце роде и пређе на давно опробане и помало заборављене методе добијања дјете. И ова друга могућност је мало вјероватна, јер се стара процедура добијања дјете већ поодавно не користи за те намјене, већ искључиво за забаву и разоноду.

АУТОБИОГРАФИЈА

За читање овог штива морам имати тишину и концентрацију. Прво затворим прозоре, утишам тв, а онда отворим ремек дјело овог генијалца. У тишини подигнем једра и почнем пловити валовима писане ријечи маистра од пера. Машта писца и машта читаоца се споје на истим фреквенцијама и спојене броде таласима узбудљивог штива. Уживам у свакој ријечи овог дјела и невјероватним подвизима главног јунака.

Питам се како је писцу ово успјело? Перфектан стил, парабола, хипербола, хипотенуза, катете... Да свако може бити писац не би само одабрани могли погодити читаоца у сред желуца. За читање овог штива најбоље ми сједа розе вино, берба 2009. Чапа вина са неколико страница књиге.

Тако моја аутобиографија тече питко као розе вино. Симбиоза реалног и имагинарног. Ја као писац, ја као главни јунак и моја маленкост као читалац смо три особе у три улоге једне аутобиографије. Овакво ремек дјело може створити само овај писац, генијалац писане ријечи. Генијално до треће флаше, а онда долази урнебес. Тада мождани мишић доживи самозадовољство.

Улога читаоца је нешто посебно. Ни близу оној позицији у којој је писац. Читалац треба да се потруди и разумије стил и поруку писца. Када погоди ћицу онда узвикне; ух јебо те. Невјероватно. Колико овај човјек о којем се ише има квалитета?. Још да писац није скроман, а читалац га, разумљиво, добро познаје. Не могу да вјерујем да је толики генијалац овај човјек о којем се пише. Бриљантан лик, достојан своје аутобиографије и писца дјела – право генијалца. Писац је дошао до неслућених

висина. Како ли ће са висина сићи? Хоће ли повриједити свог јунака када буде силазио? Нека само дјело остане читаво, а њих двојица, ма њих ко јебе. За наук генерацијама, које ће из дјела научити колико је писац генијалац и колики је генијалац његов главни јунак.

У овој врсти дјела нема претварања. Сви су генијалци. Писац када пише о себи. Његов главни јунак док се врти у аутобиографији. Читалац који чита своју животну причу коју је написао он као писац о њему као главном лику за њега као читаоца је најзадовољнији. Много ствари о себи није знао. Није могао ни да слути да је толики генијалац. Да није било овог ремек дјела, он не би ни данас знао све своје квалитете.

Сви се овдје самозадовољавају и сви су презадовољни. Како и не би били. Пало је толико флаша и није још готово.

Ово дјело иде у 200 примјерака. Стотињак је за рођаке, седамдесетак за пријатеље и двадесетак за комшије. Ово је поклон којем се нису надали. Не би они читали да их не голица. Питају се шта то писац има рећи о себи, да случајно њих није поменуо?

Свих десет преосталих примјерака ће на тржиште и тамо сигурно бити продато. Можда буде требало и друго издање.

ТО ЈЕ ЕНЕРГИЈА И ЗОВЕ СЕ СИНЕРГИЈА, ИЛИ ТАКО НЕКАКО

Сигуран сам да нисам дорастао условима у којима се налазим. Има их још који би да се издигну изнад својих могућности и очекивања и крену напријед у правцу боље будућности. Али авај. Не може како хоћеш, него онако како доликује. Чврсто и компромисно, како су нас преци учили.

Због наших предака и јесмо ту гдје јесмо, а могли смо бити и негдје друго. Треба бити реалан и цијенити оно што имаш, као и оно што си пропустио. Јер да нисмо овдје гдје јесмо, ми би могли ићи назад. Овако јок, нема назад, јер се ту већ налазимо.

Зато само напријед, ако може. За то ће се постарати они горе као и они доле. Они горе вуку, а ови доле гурају. Синергија настаје сударом оних горе и ових доле. Учимо и ми нешто од других. Рецимо од јелена када се сударе роговима. То је синергија. Правац је исти, али су смјерови мало другачији, па онда та енергија оде у ваздух умјесто у напредак. Али енергије има и то је важно, јер се околина загријава. А када се околина загријава расту биљке, а животињама није хладно. И то је ефекат, а ефекат је битан. Ефекат стаклене баште и пластеника.

Кад се енергија уједини тако да они горе отимају од оних доле, а они доле не дају, онда је то права ствар. Јер се сва енергија усмјери на оно што имају они што не дају, а они који већ свега имају хоће да отимају од ових што не дају.

И то сигурно води напријед. А можда и не води? То је материјализам без дијалектике. Да има и дијалектике не би било синергије.

Бар тако кажу.

ИНТЕРВЈУ СА БРОЗОМ

Када сам дошао горе био је мај, време пољопривредних радова, и ја сам одмах затражио другарице које ће засадити цвеће куда војска друга мене креће. И онда сам нашао неколико лепих другарица, које су садиле цвеће и певале „друже Тито љубичице бела, тебе воли омладина цела...“ А када ја дођем у неку друштвено политичку заједницу мене дочекају омладинке са цвећем и онда ме изљубе...

Ма чекајте господине Броз, нисам вас хтео питати о омладинкама.

Како, ма ја још више волим причати о другарицама женама. Ви знате да сам се ја женио неколико пута, да сам имао пуно пријатељица. Од свих социјалистичких организација мени је надража била организација Антифашистички фронт жена. Ја сам свуда ту љубав и показивао, само ми Јованка није дала да то још и више радим. Видите, када мене нека социјалистичка самоуправна радница стегне, ја бих у интересу социјализма... Али, другарица Јованка није дала.

Ма нисам вас ни то хтео питати...

Ево рецимо, једном је дошла једна другарица на Брионе да донесе неке важне маеријале за конгрес Комунистичке партије. Ја сам се разњежио, ставио је у свој шевроле и провозао по Брионима. Тај сам дан, видите, могао да је возам колико хоћу, јер је Јованка отишла у Пулу да купује неке потрешштине. И тако смо се ја и та другарица довели до једне шумице на Брионима...

Или, други пут када је једна другарица хтела да говоримо о општенородној одбрани и друштвеној самозаштити, па смо у мом Дрвару... Па, када сам једној другарици у Карађорђеву

показивао како изгледа братство и јединство наших народа и народности у пракси...

Од овог интервјуа нема ништа. Ја вас једно питама, а ви ми друго говорите. Ја вас питама о вашим председничким успесима...

Па ја ти о томе читаво време и говорим.

САТИРИЧНЕ ПЈЕСМЕ

БАШТА ШЉЕЗОВЕ БОЈЕ

*Да ли се то неко зеза,
башта, па још боје шљеза.
Можда је то ипак машта
да од шљеза буде башта?*

*Је ли оно пољем пијан
хода мортус пољар Лијан?
Ил на карти прут Паприке
показује пут Африке.*

*Можда се то усред маја
чује граја из Прокиног гаја?
Или можда мјесец краде
подгрмечки дједа Раде?*

*Ништа од тог нема више,
нит се као некад пише.
Нити шљеза, нити баште,
нити има дјечије маште.*

*Нема више Ђопић Бранка,
шљеза, баште, ни пропланка.
Хоће ли их икад бити?
Не знам ја, а не знаш ни ти.*

МОСТ НА ДРИНИ

*Лете вране, ласте лете
и понеки врабац.
Водом Дрином плива патка
и покоји жабац.*

*Људи иду преко реке
чамцем, скелом и душеком.
Неки пешке мостом ходе
мој друг плива преко воде.*

*Свуда људи иду мостом
сами ил' са својим гостом.
Само мостом Мехмедовим
преко Дрине вишеградске
није мого' нико прећи
ни ходећи ни трчећи.*

*Преко Дрине нема моста
већ ћуприја од камена.
Није врат већ је шија,
није мост нег' ћуприја.*

*Нема моста на том месту,
ал' ћуприје свуда има,
у књигама, на сликама,
у песмама, романима.*

*Дрину за мост није брига,
дал' га има или нема.
Она тече истим путем
брзо или ко' да дрема.*

СТАРИ ЗАНАТ

*И код нас је одлучила власт оно што су неки дуго чекали,
и за што су се борили предано,
да прастаром занату којег су дуго меркали
омогући да почне радити легално.*

*Законодавци су имали једно тешко питање које је требало
решити,
са којом дипломом занатском
и са колико дугом праксом
можеш отворити радњу, а како тек незадовољне купце
тешити.*

*Простор, школа и пракса нису биле једине нејасноће,
још горе су се забринули, до нивоа панике,
што у овом занату купци посебно траже
младе и неискусне услужне раднике.*

*Ту се нејасноће не завршавају,
јер у другим занатима посебну улогу има рад вештих руку,
а у овом занату купци готово да обожавају
добар рад неких других делова тела, посебно ногу
и добро савијање у струку.*

*Једино са моралне стране нису имали никаквих лутања,
јер не би било поштено према црвеним фењерима,
да њихов рад буде забрањен,
када најстарији занат као и политика
представљају само различите врсте курвања.*

*Одобравањем делатности су парламентарци испунили
обећања
и обрадовали многе кориснике ватрених услуга.
Једино је неким остарелим првоборцима легализације,
због дуготрајне борбе, то је већ свима јасно
за коришћење ових услуга постало прилично касно.*

ДОК ПИЈЕТАО КУКУРИЧЕ

*Ја да имам један ланац
И катанац и катанац
Па да вежем моју милу
Тик уз мене, кршног Милу.*

*Да ми жарном пегла пеглом
И слаткога храни теглом
Да ми прича дуге приче
Док пијетао кукуриче.*

*Али немам један ланац
Ни катанац, ни катанац
Па да моју вежем милу
Тик уз мене, свога Милу.*

*Имао бих своју милу
Све са ланцем и катанцем
Да ми прича дуге приче
Док пијетао кукуриче.*

*Ал пијетлова нема нигдје
Нити јата сретних кока
Да их чујем раном зором
Под прозором, под прозором.*

